

порожній горіх — прогаяного часу вислів.

ізвечора, коли вербовим листям пахне вітер у твоїм волоссі, ти говориш :

я — оаза найпривітніша.

удосвіта — тривожною рукою помагаю сонцю на дорогу й, хоч усіх забуду, ще, мабуть, колись згадає сп'яніла джозла про тебе.

вислів недосяжного кохання — у порожньому горісі.

Збірка « [Листи до коханок](#) ».